

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Hlušíkem, Ph.D., ve věci

žalobce: **S. F. H. H.**, narozen X
státní příslušnost Irácká republika
bytem X
zastoupeného advokátem Mgr. Ondřejem Zaorálkem
sídlem Kpt. Vajdy 3046/2, 700 30 Ostrava-Zábřeh

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 10. 2025, č. j. MV-157293-3, ve věci
mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 11. 2. 2023 domáhal přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného (dále také jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zastaveno řízení

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.

o udělení mezinárodní ochrany na podkladě žádosti podle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).

2. Žalobce považuje napadené rozhodnutí za věcně nesprávné, nezákonné a nedostatečně odůvodněné, tedy nepřezkoumatelné, přičemž správní řízení bylo zatíženo vadami spočívajícími v nedostatecích provedeního dokazování, resp. v nesprávném hodnocení opatřených podkladů. V případě žalobce jsou dány skutečné obavy, že pokud by byl vrácen do státu, jehož je státním občanem, hrozilo by mu skutečné nebezpečí vážné újmy, a to zejména v podobě vážného ohrožení jeho života nebo lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí, když jeho páčání i na civilistech vyplývá ze správního spisu. Podle žalobce stále nepříznivá bezpečnostní situace v Iráku plně odůvodňuje rozhodnutí o udělení doplňkové ochrany. Má za to, že byly splněny podmínky projednání věci, když v další opakované žádosti uvedl skutečnosti, svědčící o hrozbě vážné újmy žalobci při návratu do Iráku.
3. V tomto smyslu odkázal na předchozí rozsudky Krajského soudu v Ostravě ve věci mezinárodní ochrany žalobce. Zdůraznil, že žalovaný v napadeném rozhodnutí na tyto rozsudky dostatečně nenavázal.
4. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Žalovaný posoudil situace ve vlasti žalobce a dospěl k závěru, že v Iráku nedošlo od doby, kdy byla meritorně posuzována předchozí žádost, k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost svědčící o hrozbě pronásledování či vážné újmy žalobce.

Zjištění z obsahu správních spisů

5. Ze správních spisů soud zjistil, že žalobce dne 15. 7. 2015 požádal o udělení mezinárodní ochrany. Uvedl, že jeho život v Iráku je ohrožen, islámští radikálové z hnutí Islámský stát mu v Kirkuku vyhrožovali, že jej zabijí pro jeho kurdský původ. Rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 11. 2015 nebyl žalobci azyl podle § 12, § 13, § 14 zákona o azylu udělen, ale byla mu udělena doplňková ochrana podle § 14a zákona o azylu na dobu 24 měsíců.
6. Následně byla žalobci doplňková ochrana prodloužena rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 1. 2018 podle § 53a odst. 4 zákona o azylu o 24 měsíců. Poté, na základě žádosti žalobce ze dne 9. 12. 2019, nebyla žalobci rozhodnutím žalovaného ze dne 26. 8. 2020 žalobci doplňková ochrana prodloužena. Dne 24. 8. 2021 požádal žalobce opětovně o udělení mezinárodní ochrany. Řízení o této žádosti bylo rozhodnutím žalovaného zastaveno podle § 25 písm. i) zákona o azylu. Toto rozhodnutí bylo zrušeno podepsaným soudem rozsudkem ze dne 29. 3. 2022, č. j. 62 Az 49/2021-88 a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení. Poté žalovaný opětovně řízení o žádosti žalobce zastavil rozhodnutím ze dne 6. 1. 2023; i toto rozhodnutí bylo zrušeno podepsaným soudem rozsudkem ze dne 31. 10. 2023, č. j. 62 Az 3/2023-64 a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.
7. Následně žalovaný rozhodl dne 23. 5. 2024 o neudělení mezinárodní ochrany. Žalobce proti tomuto rozhodnutí brojil žalobou; řízení o této žalobě bylo zastaveno usnesením podepsaného soudu ze dne 25. 7. 2025, č. j. 62 Az 29/2024-80, neboť žalobce vzal svou žalobu zpět.
8. Dne 29. 9. 2025 podal žalobce další opakovanou žádost o mezinárodní ochranu; řízení o této žádosti bylo zastaveno napadeným rozhodnutím.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bc. M. P.

Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Azs 185/2017-38 vymezil, že odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení o další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle § 11a odst. 3 zákona o azylu, musí obsahovat zdůvodněný závěr, že 1) cizinec v další opakované žádosti neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, které nemohl uplatnit v předchozích žádostech, 2) nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti.
11. Napadené rozhodnutí přitom uvedené podmínky bez dalšího splňuje.
12. Především je krajský soud nucen konstatovat, že žalobce ve své aktuální (další opakované) žádosti o mezinárodní ochranu uvedl pouze, že žádá o mezinárodní ochranu z důvodu teroristické organizace a vyhrožování rodině zabitím a dále, že zde žije 10 let, pracuje, má živnost a má dne 31. 10. 2025 plánovanou svatbu se svou přítelkyní. Již z uvedeného vyplývá, že žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti, které by byly relevantní z hlediska azylu či doplňkové ochrany, které nadto nemohl uplatnit v předchozích žádostech – primární důvod žádosti o udělení mezinárodní ochrany je stále tentýž a sňatek s přítelkyní nemá z hlediska posouzení stran azylu či doplňkové ochrany žádnou relevanci.
13. Pokud se týče situace v zemi původu, žalovaný v napadeném rozhodnutí přezkoumatelně vysvětlil, že v této otázce vycházel z informací o Iráku, zejména pak z informace OAMP ze dne 15. 11. 2024. Z uvedeného podkladu učinil žalovaný závěr, že od žalobcovy poslední žádosti nedošlo v zemi původu k žádné změně bezpečnostní či politické situace, která by opravňovala opakované posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany.
14. Krajský soud přitom v rámci ústního jednání doplnil dokazování o aktuální informace o zemi původu, ze kterých však nezjistil optikou azylového příběhu žalobce žádné skutečnosti svědčící o reálné hrozbě vážné újmy žalobce v Iráku.
15. Krajský soud tak dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu a obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí, což vyplývá ze správního spisu. Ani doplnění dokazování soudem nepřineslo odlišné poznatky. Soud neshledal důvody, pro které by měl provádět další dokazování navržené žalobcem, když stran požadavků na zákonnost napadeného rozhodnutí vymezeného judikaturou by takové dokazovaná nemohlo přispět k pro žalobce příznivějšímu výsledku ve věci.
16. Pokud žalobce namítal, že v jeho případě jsou dány skutečné obavy, že by mu v případě návratu do země původu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy, nezbyvá krajskému soudu než konstatovat, že předcházející soudní řízení, v rámci kterého by mohl být přezkoumán (meritorní) závěr žalovaného, kterým žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana v žádné její formě, bylo zastaveno pro zpětvzetí žaloby žalobcem. Žalobce sám tak dal jednoznačně najevo, že na přezkumu uvedených závěrů žalovaného již nadále netrvá. Posléze podaná žádost o udělení mezinárodní ochrany, která vyústila v nyní přezkoumávané rozhodnutí, se

tak již jeví jako účelová s cílem legalizace pobytu na území ČR, k čemuž však institut mezinárodní ochrany v žádném případě neslouží.

Závěr a náklady řízení

17. Krajský soud tedy uzavírá, že žalobní námitky důvodnými neshledal, a proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
18. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovanému nad rámec jeho úřední činnosti žádné náklady nevznikly. Soud tedy výrokem II. tohoto rozsudku žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** kasační stížnost přípustná [§ 32 odst. 8 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu].

Ostrava 2. února 2026

JUDr. Petr Hlušík, Ph. D. v. r.
samosoudce